

DIENST

Wat zegt de Bijbel?

Gezamenlijk verder...

Catechese, leuk? Hoezo?

Belevissen van een vrouw in een mannenwereld

54e jaargang nummer 1

februari
2006

In dit nummer

3 Redactioneel

Rien van Dongen

4 Gemeente & Ambt Wat zegt de Bijbel?

Miranda Renkema-Hoffman

8 Ouderlingen Gezamenlijk verder...

Margé Buitinga-Ploegman

10 Bijbel op bezoek Timemanagement

Maurits Oldenhuis

14 Kerkelijk werkers 'Catechese, leuk?!? Hoezo?'

Wietske Heller

17 Tijd voor actie Een kijkje in de keuken

21 Diaconaal Steunpunt Diaconaat zichtbaar in de liturgie

Dirk-Albert Prins

23 Diaconaat Belevissen van een vrouw in een mannenwereld

Dirk-Albert Prins

25 Diaconaal Steunpunt Mededelingen

Dirk-Albert Prins

28 Column Gebed voor mijn ouders

Pieters

DIENST

54e jaargang 2006

nummer 1

februari 2006

DIENST geeft concrete toerusting en ondersteuning, gericht op de dagelijkse praktijk in de gemeente, ten behoeve van bijzondere pastorale en/of diaconale taken in de gemeente. DIENST richt zich op ambtsdragers, predikanten, kerkelijk werkers en het gemeentepastoraat/diaconaat binnen de gereformeerde kerken (vrijgemaakt).

Redactie:

Er staat een vacature open!
Peter van de Kamp, Zwolle
Rien van Dongen, eindredacteur
Hans Meerveld, Hasselt
Jacqueline van der Ziel-Visser, Zwolle

Redactiesecretariaat:

Ebel Geertsema
Camera Obscurastraat 48
3813 PL Amersfoort
Telefoon: (033) 480 16 60
E-mail: ebel@geertsema.com

Administratie:

J.A. Kieft-Boersema
Catharinadaal 33, 6715 KA Ede
fax (0318) 64 50 75
E-mail: administratie.dienst@kiefte.net

Nieuwe abonnees en adreswijzingen dienen **schriftelijk** aan de administratie doorgegeven te worden.

Betaling van abonnementsgeld te voldoen na ontvangst van acceptgiro of factuur.

Abonnementsprijs: € 7,20 per jaar.

Gironummer 4921087
t.n.v. Stichting Dienst, Ede

Artikelen uit Dienst zijn op cassette beschikbaar voor mensen die een leeshandicap hebben.

Info: Stichting De Luisterpost / Bralectah, Zwolle
(038 - 427 04 48). E-mail: lpb@gbouw.nl

ISSN 0167 - 2401

Artikelen in Dienst zijn digitaal
beschikbaar via de website:
www.blad-dienst.nl

Redactioneel

Rien van Dongen

Dienst 2006-1

Dienst: continue toerusting voor ambtsdragers. Veel van de inhoud van al die nummers gaat over kerkenraadswerk. Wat zou de Prediker daar nou van denken?

“Ijdelheid en najagen van wind.” In de NBV is dat “Lucht en leegte, alles is leegte” geworden. Wat wordt toch veel geschreven over kerkenraadswerk. Vaak over de structuur van het werk en hoe dat georganiseerd wordt. Jaarlijks wisselt een kerkenraad voor tenminste 25% van zijn leden. Mijn indruk is dat die wisseling van de wacht door nieuwe aantreders vaak als een goede aanleiding wordt gezien om na te denken over de structuur van het werk.

Veel raadsleden zien zichzelf als echte organisatie-adviseurs en zijn van mening dat er drastisch veranderd moet worden. Want veranderen is immers verbeteren, zo leren populaire managementboekjes.

Herkenning?

Ik hoop van ganser harte dat u van het bovenstaande niets herkent en zegt u: “nou, die Rien van Dongen zit wel erg te somberen, zat zeker verlegen om een praatje..., ik herken echt helemaal niets”.

In dit nummer vertelt iemand dat haar vader altijd sprak over vergaderen tot we vergaderd worden. Ooit leerde ik tijdens een training *Effectief vergaderen* -wat klinkt dat paradoxaal- dat vergaderen iets typisch Nederlands is, een kenmerk van de Hollandse ziekte. Nou geloof ik daar ook weer niets van, want als ik alleen maar het Oude Testament lees, dan zie je oudsten in de poort, in het Nieuwe Testament worden zelfs verschillende vergaderingen beschreven.

Opvallend

In Handelingen bijvoorbeeld. Daar had een vergadering geestelijke diepgang.

Als in uw kerkenraad nagedacht wordt over vormgeving van het werk, dan is dat hoop ik om daarvoor ruimte te creëren. Van ganser harte hoop ik dat u vergadert met dat als doelstelling. Leiding geven aan de gemeente. Daar zit een kerkenraad voor. Leiding geven met geestelijke diepgang kan alleen vanuit de spiritualiteit die je vindt in de bron. En als je je laat laven door het levende water waarin die bron voorziet.

Eerst inhoud, dan vorm

Bekend is wel het volgende grapje: de preses van de vergadering heeft zojuist de vergadering op christelijke wijze geopend. Om de hoek van de deur verschijnt het verlegen gezicht van een telaarcomer. “Oh, kom maar binnen hoor”, zegt de preses, “we waren nog niet begonnen.”

Moet een kerkelijke vergadering, en zeker een kerkenraadsvergadering juist aan het begin niet zoeken naar waar het eigenlijk om gaat en daarvan gezamenlijk studie maken, je daarop bezinnen!?

Ijdelheid, leegte...?

Een kerkenraadsvergadering gaat zeker niet op in ijdelheid en leegte als gezocht wordt naar wat de Eigenaar van de gemeente met Zijn gemeente wil. Hopelijk is dat wat u wilt.

Gemeente & ambt

Wat zegt de Bijbel?

Miranda Renkema - Hoffman

Nadenken over een gereformeerde ambtsstructuur... (1)

Het functioneren van de ambten en de kerkenraad is een onderwerp dat al enige tijd in het midden van het kerkelijke leven staat. In veel gemeenten is er moeite om de vacatures voor de ambten te vervullen en veel ambtsdragers geven aan hun werk onbevredigend te vinden. Sommige kerkenraden vragen zich daarom af of de zaken niet anders en efficiënter geregeld kunnen worden en veel gemeenteleden hebben er wel een mening over. Maar wordt er ook zo veel principieel en bij het licht van de Bijbel over doorgedacht? Deze vragen vormden de achtergrond van een doctoraal-scriptie voor het vak kerkrecht aan de TUA, met als titel: "Naar een nieuwe kerkenraad". Naar aanleiding van deze scriptie een aantal gedachten over de uitgangspunten van een gereformeerde ambtsstructuur in onze tijd.

De ambtsstructuur zoals de gereformeerde kerken die kennen komt niet in alle opzichten rechtstreeks uit de Bijbel vandaan, maar er zijn wel veel elementen in die op bijbelse gronden teruggaan. De vraag is of in de veranderingen die in onze tijd soms in de kerkenraadstructuur aangebracht worden een aantal van die bijbelse uitgangspunten niet ongemerkt verloren gaat, en als dat zo is, of dat wel te verantwoorden is. Immers, als we de Bijbel aanvaarden als het gezaghebbende Woord van God, zullen we ook in ons nadenken over dit onderwerp moeten rekenen met de bijbelse principes. Daarom in dit eerste artikel allereerst de vraag: wat zijn nu essentiële elementen van het ambt zoals de Bijbel daarover spreekt, zodat ze ook in onze tijd en in de kerkenraadstructuren van vandaag vormgegeven moeten worden?

Christus regeert de gemeente

Als eerste komen we dan uit bij de be-

lijdenis dat Jezus Christus de enige Heer en het Hoofd van de gemeente is (Ef. 1:20-23, Kol. 1:16-20). Christus Zelf regeert zijn gemeente en weidt haar. Hij is Degene die het voor het zeggen heeft en Hij bepaalt hoe het

Hij is Degene die het voor het zeggen heeft en Hij bepaalt hoe het er in de gemeente aan toe moet gaan.

er in de gemeente aan toe moet gaan. Hoe de structuur van de gemeente er uit moet zien is dan ook niet in de eerste plaats een kwestie van hoe de meerderheid van

de gemeenteleden denkt dat die het meest efficiënt geregeld kan worden. Wij hebben ons allereerst te houden aan wat Christus voor zijn gemeente heeft bepaald.

Christus wil gebruik maken van ambtsdragers

Wat is er dan te zeggen over wat Christus voor zijn gemeente heeft bepaald? In ieder geval dit: Christus wil in de regering van zijn kerk gebruik maken van zijn Woord en van

mensen die namens Hem met dat Woord optreden. Dat is de lijn die door het hele Nieuwtestamentische getuigenis loopt (via de discipelen en apostelen naar de oudsten in de christelijke gemeente, Math. 28:19,20, Joh. 20:21, Gal. 1:1, Hand. 20:28). Uit teksten als Ef. 4:11,12 en 1 Kor. 12:28 blijkt dat het ambt niet zomaar een incidentele dienst in de kerk is, maar dat ambtsdragers gaven zijn die Christus voor eens en voor altijd aan zijn kerk gegeven heeft.

Door de ambtsdragers heen wil Christus zijn gemeente regeren en weiden. Er loopt volgens de Bijbel dan ook een rechtstreekse lijn van de ambtsdragers naar de Here Jezus Zelf. Ambtsdragers zijn gezanten van Christus en zij mogen handelen in zijn naam. Hij verleent hen daartoe de volmacht (Luk. 10:16, Math. 10:40, Math. 16:19, Math. 18:18). Vandaar dat de Bijbel ook kan spreken over gehoorzaamheid van de gemeente aan de ambtsdragers en erkenning van hun gezag (1 Thess. 5:12,13, 1 Tim. 5:17, Hebr. 13:17). Maar juist omdat ze gezanten zijn van Christus, geldt tegelijkertijd: ambtsdragers hebben geen gezag in zichzelf. De autoriteit waarmee zij in de gemeente kunnen optreden is niets anders dan de autoriteit van het Woord van Christus. Als gaven van Christus aan zijn kerk functioneren de ambtsdragers met het gezag van Christus.

Aan deze bijbelse grondlijn kunnen we niet voorbijgaan, hoe lastig misschien ook voor mensen van onze tijd te aanvaarden. Christus wil dat er in de gemeente ambtsdragers

zijn die Hem met gezag en volmacht vertegenwoordigen en de gemeente heeft hen als zodanig te erkennen. Het feit dat achter de ambtsdragers Christus Zelf staat, betekent ook dat ambtsdragers geen afgevaardigden of representanten van de gemeente zijn. Ze zijn gezanten van Christus en in eerste en laatste instantie aan Hem verantwoording schuldig.

Het oudstenambt als het fundamentele pastorale ambt

Van de afzonderlijke ambten en hun taak is het Nieuwe Testament het duidelijkst over het oudstenambt. Het is het enige ambt met een duidelijk gebod tot permanente instelling (Tit. 1:5,6) en vanaf het begin waren er in alle gemeenten oudsten aanwezig (zowel in Jeruzalem, Hand. 11:30, Hand. 15:2-23, Hand. 21:18, als in de gemeenten die ontstonden op het zendingsveld, Hand. 14:23). In Hand. 20:17 blijkt dat het als vanzelfsprekend wordt beschouwd dat een gemeente oudsten heeft.

Als het gaat om de inhoud van het oudstenambt, wijst het woord 'opzieners' waarmee de oudsten worden aangeduid op een vergelijking met het werk van een herder. In 1 Petr. 5:1-4 lezen we dat oudsten de kudde van God moeten hoeden door daarop toezicht te houden. In navolging van Christus, de goede herder, mogen ook apostelen en oudsten werk van een herder

doen (Joh. 21:15-17). Uit Hand. 20:28-31 blijkt dat de oudsten opzieners zijn over de kudde die Christus heeft gekocht en betaald. In opdracht van de eigenaar van de kudde

Uit teksten blijkt dat het ambt niet zomaar een incidentele dienst in de kerk is, maar dat ambtsdragers gaven zijn die Christus voor eens en voor altijd aan zijn kerk gegeven heeft.

Ze zijn gezanten van Christus en in eerste en laatste instantie aan Hem verantwoording schuldig.

mogen ze als daarvoor aangestelde opzichters de kudde weiden (leiden en verzorgen) en erover waken (beschermen). Voor beide taken is één ding boven al nodig: kennis van het Woord van God (1 Tim 3:2, Tit. 1:9). Uit Hand. 20 wordt duidelijk dat de opzieners met dit woord de gemeente moeten weiden en de wolven moeten weren en dat het opzicht over de gemeente bestaat in onderwijzing en vermaning. Met het Woord weiden oudsten de gemeente en waken ze erover. Daarmee is de kern van hun ambt gegeven.

Samenvattend is te zeggen dat dit ambt van fundamenteel belang is voor de gemeente van Christus. Door in naam van de goede herder opzicht te houden met het Woord van God, moeten oudsten de gemeente houden bij Christus. De opdracht hiertoe is zo duidelijk aanwezig in het Nieuwe Testament, dat welke structuur we verder ook zouden willen bedenken, het oudstenambt hierdoor in ieder geval niet mag worden verdrongen.

Diakenen als dienaars

Naast de oudsten komen we in het Nieuwe Testament ook 'dienaren' of diakenen tegen. We vinden hen in 1 Tim. 3:8-13 als mensen met een speciale taak in de gemeente. Daar blijkt dat voor hen soortgelijke eisen gelden als voor de opzieners. Verder worden ze in Fil.1:1 als tweede groep naast de oudsten genoemd en kennelijk van de rest van de gemeente onderscheiden.

Het weinige dat het Nieuwe Testament over hen zegt maakt het moeilijk precies na te gaan wat hun plaats en taak in de gemeente

is geweest. In ieder geval geeft de manier waarop in bovenstaande teksten de woorden opzieners en diakenen naast elkaar staan aanleiding om hen te zien als mensen met een

*Met het Woord weiden
oudsten de gemeente en
waken ze erover.*

ambtelijke taak. Voor de opzieners geldt echter dat zij de bekwaamheid moeten hebben om te leren, van de diakenen staat er alleen dat zij moeten dienen (1 Tim. 3:

10,13). Kennelijk ligt in het dienen de kern van hun taak, en bestond hun ambt hierin dat zij op allerlei manieren helpers waren. In eerste instantie zal daarbij het verlenen van hulp bij armoede aan de orde geweest zijn (het woord 'dienen' heeft in het Nieuwe Testament vaak deze specifieke betekenis), maar het blijkt nergens dat hun werk hiertoe beperkt was. In ieder geval worden ze door het woord 'dienen', dat het karakter aangeeft van hun ambt, onderscheiden van de oudsten, die een leidinggevend en opzicht houdend ambt hebben.

Gezamenlijke verantwoordelijkheid

Als laatste bijbelse grondlijn noem ik het feit dat het Nieuwe Testament meestal spreekt van ouderlingen in het meervoud. Ambtsdragers treden niet als losstaande individuen op, maar gezamenlijk. Het is de gemeenschappelijke taak van de ouderlingen van Efeze om de gemeente van God te weiden (Hand. 20:28-31), Paulus wordt in Jeruzalem ontvangen door Jakobus en 'al de oudsten' (Hand. 21:18), Paulus en Barnabas gaan naar 'de apostelen en oudsten' (Hand. 15:2), de oudsten van de gemeenten in de verstrooiing moeten samen 'de kudde Gods' weiden (1 Petr. 1:1 en 5:1-3) en Timotheüs krijgt de

*Diakenen worden in Fil. 1:1
als tweede groep naast de
oudsten genoemd en ken-
nelijk van de rest van de
gemeente onderscheiden.*

handen opgelegd door de gezamenlijke oudsten (1 Tim. 4:14).

Deze gezamenlijkheid was al een kenmerk van de oudsten in het Oude Testament. Ook de joodse oudsten ten tijde van het Nieuwe Testament traden gezamenlijk op, zowel in de plaatselijke joodse gemeenten, als in het Sanhedrin, dat in Luc. 22:66 en Hand. 22:5 de naam 'raad van oudsten' draagt. Deze naam komen we ook tegen voor de oudsten in de christelijke gemeente (1 Tim. 4:14). Kennelijk vormden de oudsten ook hier samen een college of raad. Dat blijkt ook uit de brieven van Jakobus en Petrus, waar de oudsten functioneren als een collectief en uit het boek Handelingen, waar de Jeruzalemse oudsten een leidinggevend college vormen.

Duidelijk is dat ambtsdragers in hun dienst aan de kerk niet als losse individuen optreden, maar gezamenlijk. Verder is duidelijk dat er geen sprake is van enige vorm van hiërarchie. De oudsten worden wel onderscheiden naar de intensiteit waarmee zij zich aan bepaalde taken kunnen geven, maar het blijft één ambt en taak. Dit alles wijst op het belang van het opzicht over de gemeente als een gezamenlijke taak en verantwoordelijkheid van alle oudsten, ook in onze tijd.

Volgend artikel

Na deze overvloed van bijbelse gegevens wil ik in een volgend artikel ingaan op de problemen die kerkenraden in onze tijd tegenkomen in hun functioneren en de oplossingen die ze daarvoor soms bedenken, om in een derde artikel te proberen deze beide (bijbelse gegevens en kerkenraads-praktijken) bij elkaar te brengen.

Kennelijk ligt in het dienen de kern van hun taak, en bestond hun ambt hierin dat zij op allerlei manieren helpers waren.

Miranda Renkema – Hoffman (1972) is getrouwd met Bert. Sinds 1996 wonen en werken zij in de pastorie van de CGK van Haarlem. Miranda studeerde theologie aan de TU Apeldoorn, waar zij in 2004 afstudeerde

op het hoofdvak kerkrecht, met een doctoraalscriptie over de kerkenraadsstructuur. Dit en de volgende delen in deze artikelenreeks zijn eerder gepubliceerd in De Wekker.

Ouderlingen

Gezamenlijk verder...

Margé Buitinga-Ploegman

Het huisbezoek -2

Elke avond opnieuw gaan mannen broeders op pad. Hoeveel het er zijn? Geen idee. Wat gaan ze doen en wat komen ze tegen? Wat hebben zij zelf als doel voor ogen? En ook niet onbelangrijk: wat verwachten gemeenteleden?

In een vorig artikel (dienst nr.4, 53e jaargang, okt. 2005) hebben we stil gestaan bij oorsprong en doel van het huisbezoek. In dit artikel wil ik bij een aantal andere zaken stilstaan, met als doel gezamenlijk verder te komen in de zoektocht naar het zo goed mogelijk werken in/van de gemeente.

In dit artikel wil ik nadenken over de vraag welke plaats het huisbezoek anno nu kan krijgen, ingebed in het gemeenteleven.

De volgende vragen komen in dit verhaal naar voren:

Wat kun je verwachten van een huisbezoek, als dat één keer per jaar gebracht wordt.

Er is een tendens om pastoraat meer vanuit en naar de gemeente te laten gaan. Wat is dan de invulling van het huisbezoek?

Stand van zaken

Je bent lid van een gemeente. Je wordt

één keer per jaar door de wijkouderling(en) bezocht: het jaarlijkse huisbezoek. Als er problemen zijn komen de ouderlingen vaker bij je langs. Of als zij twijfels hebben over leer of leven. Indien geen van deze zaken aan de orde zijn, komen ze het volgende jaar terug. Het zijn dezelfde broeders, of misschien al weer een paar andere.

Het kan zijn dat de ouderlingen afgesproken hebben alleen op huisbezoek te gaan, efficiency wordt (ook) in de kerk steeds belangrijker.

Een andere mogelijkheid is dat je een brief in je postvakje vindt: je krijgt geen huisbezoek dit jaar, wegens overbelasting van de broeders ambtsdragers. Alleen in noodgevallen krijg je bezoek (niet helemaal duidelijk wordt wie bepaalt wat een noodgeval is).

Je kunt je afvragen of de laatste invulling de bedoeling is van het huisbezoek. Immers in het bevestigingsformulier staat dat de ouderling geroepen is *trouw de leden van Christus' gemeente te bezoeken*.

In de kerkorde staat in artikel 21 dat ouderlingen zo dikwijls als nodig is voor de opbouw van de gemeente, huisbezoek moeten afleggen, **ten minste eenmaal per jaar!**

Deze bezoeken hebben een doel, zoals in dienst 4/ 2005 beschreven werd. Dat doel is wel verschoven in de loop der jaren. En verdient m.i. nieuwe doordenking.

In het bevestigingsformulier

lezen we over: vertroosten, vermanen, onderwijzen. Een belangrijke taak is het *naar vermogen ervoor zorgen dat de sacramenten niet ontheilgd worden*.

Het vraagt erg veel van ambtsdragers om al deze dingen in een anderhalf uur durend bezoek, 1x per jaar, uit te voeren. Naar mijn mening is dit niet mogelijk. Het lijkt me niet reëel dit van ambtsdragers te verwachten. Hierbij wil ik beslist niet al het werk dat in liefde tot Christus en tot de gemeente gebeurt te kort doen of niet naar waarde schatten.

Hoe dan verder? Het huisbezoek maar afschaffen? Uit mijn onderzoek (2004) kwam heel duidelijk naar voren dat gemeenteleden de opzet van het huisbezoek niet wilden veranderen. Wel werd het huisbezoek wat divers ervaren: het werd bijv. geloofs-APK genoemd. Er kwam een aantal wensen naar voren. Genoemd werden soms voor de hand liggende zaken:

écht luisteren naar wat er gezegd wordt; betere terugkoppeling, zodat je niet je verhaal

iedere keer opnieuw hoeft te doen; meer aandacht voor de kinderen.

Graag wat minder stijfjes allemaal...

Onlangs vroeg ik een groep 16/17 jarigen naar hun ervaringen met het huisbezoek. Zij gaven aan het niet prettig te vinden dat ieder jaar dezelfde, voorspelbare vragen gesteld werden.

Variatie in de vragen is geen overbodige luxe!

Nog een tip: houd eens bij wie er in een gezin nog thuis wonen, dat kan lastige situaties

voorkomen: een ouderling die zegt nog te zitten wachten tot de oudste zoon er ook bij komt. Dit terwijl deze zoon onlangs zijn eerste huwelijksverjaardag

Wel werd het huisbezoek wat divers ervaren: het werd geloofs-APK genoemd.

mocht vieren...

Eén van de respondenten van mijn onderzoek deed het voorstel het officiële huisbezoek af te schaffen. In plaats daarvan een kort bezoek en huisbezoeken alleen op verzoek, of zo nodig vermaanbezoeken.

Er werden verder in dit onderzoek geen baanbrekende zaken genoemd, eerder zaken die ik erg voor de hand liggend vond.

Dan merk je dat over de voor de hand liggende zaken heen gekeken wordt. Jammer dat dergelijke opmerkingen over het huisbezoek anno nu nog gemaakt (moeten) worden...

Wil een huisbezoek zin hebben, dan zal het vaker dan één keer per jaar gehouden moeten worden. Het is gewoon te weinig. Hoe kun je een band opbouwen, een vertrouwensband met je schapen, als je er maar één keer per jaar komt?

Pastoraat, hoe?

Op bovengenoemde manier met pastoraat bezig zijn, is een wat eenzijdige manier. Het meeste werk komt immers op de schou-

Conclusie:

Het is moeilijk voor ouderlingen om hun wijk goed te leren kennen, in de weinige tijd die nu beschikbaar is. Gemeenteleden willen graag gekend worden door hun ouderlingen.

ders van de predikant en de ouderlingen neer. Waarop is dit idee gebaseerd?

De herder en de kudde

Zoals wij binnen onze kerken bezig zijn in de gemeente spoort met het beeld van de gemeente als kudde. De metafoor van de kudde met herder en liefst een behoorlijk aantal onderherders is lange tijd de enige geweest die populair was. Het is een fraaie beeld, door de Here zelf gebruikt, zie Lukas 15 en Johannes 10. Petrus geeft opdracht aan de oudsten de kudde Gods te hoeden, de kudde waarvoor u de verantwoordelijkheid hebt. (1 Petrus 5: 2)

Het gekend worden door de Goede Herder en de onder-herder geeft troost.

Deze metafoor kan echter afhankelijk maken en ik denk dat dit binnen onze kerken gebeurd is. De ambten staan (stonden?) in hoog aanzien en veel werd van de predikant verwacht. Als de dominee niet op bezoek was geweest, was er niemand op bezoek geweest, kort door de bocht gedacht.

Petrus schrijft over het verantwoordelijk zijn voor de kudde. Iets dergelijks lezen we in de brief aan de Hebreeënen, hfst. 13 vers 17.

Het afgezant van Christus zijn impliceert dat je rekenschap zult moeten afleggen over hoe jij gewaakt hebt over de zielen van aan jou toevertrouwde schapen. Kortom een grote verantwoordelijkheid ligt op je schouders. Het is niet alleen de eer die je mag ontvangen. (Wordt het zo gezien? Die eer? Of is het ambt iets dat je zuchtend en steunend moet volbrengen? Zien gemeenteleden de ouder-

lingen als gezanten van Christus?)

De metafoor van het lichaam (1 Korintiërs

12: 12-31) is minstens net zo fraai. Een lichaam waarin geen enkel deel gemist kan en mag worden!

...een ieder kan elkaar tot een hand en een voet zijn..

In het bevestigingsformulier wordt uit gegaan van Efeziërs 4 vers 11 en 12:

En Hij is het die apostelen heeft aangesteld, en profeten, evangelie verkondigers, herders en leraren, om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst. Zo wordt het lichaam van Christus opgebouwd.

Er is verschil van inzicht over hoe deze tekst te interpreteren is, vooral over de plaats van

De ambtsdragers zijn gegeven om de heiligen toe te rusten; deze toerusting is gericht op het ontwikkelen en stimuleren van het dienstbetoon door die heiligen en dit algemeen dienstbetoon is op zijn beurt tenslotte weer gericht op de opbouw van het lichaam van Christus. (Commentaar op het Nieuwe Testament)

Deze exegese spoort met vers 16, waarin de opbouw van het lichaam van Christus aan heel het lichaam wordt toegeschreven.

de komma's. In zijn commentaar geeft dr. L. Floor de volgende parafrase:

Op de kerkenradendag, gehouden in 1999, werd deze tekst de centrale tekst in het nieuwe testament voor de oorsprong en het doel van de ambtsdragers genoemd. Dit gebeurde in een toespraak van ds. Paul Waterval, waaruit ik bovenstaande geciteerd heb.

Het woord TOERUSTEN komt alleen in deze tekst voor! Het heeft te maken met het uitrusten van schepen, het oefenen van een leger (spoort dan weer mooi met de wapenrusting van God, genoemd in Ef. 6).

Wat hebben deze teksten nu met het huisbezoek te maken?

Op grond van deze tekst zouden we mogen stellen dat ouderlingen gemeente-toerusters zijn.

Wat zou het dan geweldig zijn als dit toerusten een onderdeel van het huisbezoek zou zijn! Misschien vergt dit een andere insteek van het huisbezoek. Dit toerusten zou groepsgewijs plaats kunnen vinden, in kleine groepen.

Mijn ideaal

Een gemeente opgedeeld in groepen, die elke veertien dagen bij elkaar komen voor gebed en bijbelstudie. Ieder gemeentelid doet hieraan mee. Problemen worden doorgesproken en onderling opgelost.

De wijkouderling, die bij voorkeur geografisch benoemd wordt, maakt deel uit van deze groep.

In deze setting wordt nagedacht over het leven met de Here. Hierin kan het toerusten een goede plek krijgen. Toerusten gebeurt in de eerste plaats vanuit Gods woord. In het bevestigingsformulier is te vinden dat een ouderling geroepen is de Schrift ijverig te onderzoeken en te oefenen in de dienst van God.

Door de kennis die hij uit de bijbel heeft kan

de ouderling een goede rol spelen binnen de groep. Hij kan de groepsleden toerusten en bijstaan.

Een ouderling moet weten wie hij is in Christus, zelf een levend geloof hebben en dit uitstralen! De rijkdom van het profeet, priester en koning zijn beseffen en delen.

Echter, dit hoeft niet alleen de taak van de ouderling te zijn, dit kan ook, of misschien juist gebeuren door de gemeenteleden onderling.

Binnen de groep kunnen gemeenteleden elkaar bemoedigen en aanspreken. Zo kunnen gemeenteleden elkaar aanscherpen!

Op deze manier kan ieder lid zijn steentje bijdragen en heeft ieder steentje nut voor het bouwwerk dat de gemeente is.

In de kleine groepen kunnen gaven makkelijker opgemerkt worden, doordat er intensief met elkaar omgegaan wordt. Dankzij gaven die opgemerkt worden, kunnen meer mensen aan het werk aan de gemeente (ook de zusters).

Als we allen bezig zijn in de gemeente dan wordt de taak van ouderlingen lichter en misschien wordt het daardoor makkelijker nieuwe ambtsdragers te krijgen...

Niet alle gemeenteleden zullen deelnemen aan een kleine groep. Niet iedereen ziet het zitten deel uit te maken van een groep of kan het niet door allerlei omstandigheden.

Uiteraard is het zeer belangrijk om deze broeders en zusters niet uit het oog te verliezen.

Welke taken blijven dan nog over voor ambtsdragers?

Problemen die niet binnen de groep opgelost kunnen worden gaan door naar de volgende ronde: overleg met de predikant of pastoraal werker.

Het reguliere huisbezoek kan daardoor m.i. afgeschaft worden. De ouderlingen hebben

meer tijd om zich bezig te houden met die kerkleden die “zich in leer en leven dreigen te misgaan.” Hierin komt het leiding geven aan de gemeente goed tot zijn recht. Tuchtzaken blijven de verantwoordelijkheid van de ouderlingen. Zij zijn daarvoor de aangewezen personen. Zie het bevestigingsformulier voor ouderlingen: “over hen die volharden in hun zonde, oefenen zij christelijke tucht”. Het werken met kleine groepen vergt een gedrags- en gedachteverandering.

Het is een meer ‘platte structuur’. Het houdt in dat niet alles van de predikant of kerkenraad wordt verwacht. Het houdt tevens in dat meer mensen meer werk kunnen verrichten. Niet alleen kunnen, maar ook moeten.

De huidige praktijk is dat het werk veelal op dezelfde schouders terechtkomt. Niet iedereen is gemotiveerd of heeft de mogelijkheden om in de kerk aan de slag te gaan.

De vervulling van vacatures voor ambtsdraggers lijkt een toenemend probleem te worden: er wordt regelmatig ontheffing gevraagd wegens drukke werkzaamheden.

De 10 % norm zou toegepast kunnen worden op TIJD ipv GELD. Of op allebei, nog beter. Dit zou een boel problemen voorkomen!

Ik vind het een enorm gevaar dat er geen (capabele) mensen beschikbaar meer zijn voor de ambten.

Het heeft te maken met je verantwoordelijk voelen voor Gods gemeente. Willen we dat nog en kunnen we dat nog?

Tegelijkertijd hoeven en mogen we het niet van onszelf verwachten.

We mogen dankbaar zijn en blijven voor de gaven die God ons wil geven in de ambten. Ambten als cadeaus die God ons gegeven heeft! Het is belangrijk dat gemeenteleden met hun eigen gaven en talenten medebouwers zijn in de gemeente, om een ander beeld uit de bijbel te gebruiken.

Laten we bij dit alles zien naar wat God ons te zeggen heeft en ons door Hem laten gezegen.

Neem hierbij psalm 127 (vers 1. NBV) voor ogen:

*Als de HEER het huis niet bouwt,
vergeefs zwoegen de bouwers;
als de HEER de stad niet bewaakt,
vergeefs doet de wachter zijn ronde.*

Conclusie:

Overwogen kan worden het huisbezoek op te laten gaan in de kleine groep. Daarin spreken over Wie God voor je is en hoe je kunt/ wilt leven met Hem. Dit vergt een omslag, echter de mogelijkheden zijn er!

Margé Buitinga-Ploegman is afgestudeerd kerkelijk werker. Het eerste deel in deze serie artikelen over het huisbezoek verscheen in DIENST 2005-4.

De in dit artikel opgenomen illustraties zijn van de hand van Erik van de Velde.

Bijbel op bezoek

Timemanagement

Maurits Oldenhuis

1 Petrus 4, 7-11

Het is een belangrijke vraag geworden: hoe ga je om met je tijd? Agenda's lopen vol, uren worden ingevuld, je hebt je baan en daarnaast ben je ook nog eens ambtsdrager en niet te vergeten echtgenoot en/of vader. Hoe doe je dat allemaal?

Nee, je kunt niet zeggen dat Petrus een handboek 'timemanagement' schrijft. Hij zal het begrip niet eens hebben gekend. Maar hij kent zijn tijd wel en daarom zegt hij: het einde van alles is nabij. En zo is dat: de gong heeft geslagen, de Vader heeft gesproken in de Zoon en daarom is het einde van alles nabij. Wat doet dat met jou?

Investeer in gebed

Heb je wel eens gezien, hoe atleten vlak voor hun race of hun sprong in oppperste concentratie zijn? Hun blik is gefixeerd op de finish of op die balk daar op meters hoogte. Ze laten zich niet meer afleiden. Gebed is voor een christen het middel om de concentratie op peil te houden, niet te verslappen en afgeleid te worden. Het houdt je blik gefixeerd op de 'finish'... Welke plaats neemt het bidden in in jouw agenda als ambtsdrager? Vergeet ook niet om deze vraag te stellen als je bij de mensen komt. Het einde van alles is nabij, dus hou je bezig met wat echt waarde heeft. En begin dus bij het gebed.

Liefde en dienstbetoon

Hoe gebruik je de tijd die er nog is? Voor mensen die weten dat hun leven zich in het laatste stadium op aarde bevindt, is dat geen onbekende vraag. Je ziet dan ook vaak dat ze zich concentreren op de dingen die nu nog

belangrijk zijn, nu nog gedaan kunnen worden. Als je weet dat het einde van alles nabij is, wat zijn dan de belangrijke activiteiten om in te investeren? Petrus draagt aan: liefde en onderling dienstbetoon (in woord en daad). Tijd kun je verknoeien en verprutsen door je bezig te houden met allerlei beuzelarijen, met dingen die niet echt belangrijk zijn. Waarom ontlopen we de echt belangrijke vragen? Waarom worden we onzorgvuldig in de belangrijkste relaties die we hebben? Gebruik je tijd goed, zegt Petrus, investeer in liefde en onderling dienstbetoon.

Het einde is nabij

Zo heb ik dit stukje genoemd: timemanagement. Concentreer je op wat belangrijk is als ambtsdrager: gebed, liefde en onderling dienstbetoon. Timemanagement op de bijbelse manier is dat. Hoe komt het naar voren in je agenda als kerkenraad? Trek met deze boodschap er op uit de deuren langs: zullen we onze tijd goed gebruiken, investeren in gebed, liefde en onderling dienstbetoon, ieder in zijn eigen leven? Want het einde van alles is nabij...

Kerkelijk werkers

'Catechese, leuk?!? Hoezo?'

Wietske Heller

Wietske Heller is vorig jaar afgestudeerd aan de Opleiding voor Kerkelijk Werker aan de Gereformeerde Hogeschool in Zwolle. Het laatste studiejaar heeft in het teken gestaan van haar afstudeerproject. Een project over catechese. Een verhaal over wat ze aantrof, wat ze gedaan heeft en wat veranderd is.

Ik ben van het werk in de kerk gaan houden

Op 31 augustus 2005 heb ik mijn vierjarige opleiding Kerkelijk Werk aan de GH af mogen ronden met een eindpresentatie. Een afsluiting van een mooie periode waarin ik van het werk in de kerk ben gaan houden.

Het laatste jaar van mijn opleiding heb ik mij bezonnen op het catechetisch onderwijs in één van de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) in ons land. In deze gemeente heb ik twee jaar aan verschillende groepen catechisatie gegeven. Daardoor wist ik van het reilen en zeilen en had ik ook gezien dat lang niet alles vlekkeloos verliep. Na een aantal gesprekken met mensen van de catechese-begeleidingsgroep bleek het eerste probleem eigenlijk te liggen in het ontbreken van een duidelijk –gemeentebreed gedragen– visie en beleid op het catecheseonderwijs. Ik heb eerst uitgebreid onderzoek gedaan binnen de gemeente en uiteindelijk een handreiking geschreven.

Veel gemeenten blijken op dit moment een beetje in hun maag te zitten met het catecheseonderwijs. Het heeft jarenlang een beetje gedraaid op 'zo deden we het altijd'. En nu blijkt dat eeuwenoude recept toch niet helemaal meer te voldoen. In veel kerken is men

bezig met visie en beleid en een hernieuwde kijk op het doel van catechese. Mijn afstudeeropdracht is specifiek gericht op deze gemeente maar zal ook voor andere gemeenten veel nuttige en herkenbare informatie bevatten.

Catecheseonderwijs: het heeft jarenlang een beetje gedraaid op zo deden we het altijd.

Moet het altijd 'leuk' zijn op catechisatie?

Mijn onderzoeksverslag heb ik de titel 'Catechese, leuk?!? Hoezo?' meegegeven. Ik heb in deze vraag een aantal vragen verstopt:

- Is catechisatie nog leuk; voor catecheten en catechisanten?
- Moet catechisatie eigenlijk 'leuk' zijn?
- Hoe kunnen we ervoor zorgen dat catechisatie leuk is?
- Zijn we niet teveel bezig met het opleuken van catechisatie?

Ik probeerde in mijn catechisatielessen zelf de stof altijd op een aansprekende 'leuke' manier te brengen.

Geen vaste lijn

In mijn onderzoek ben ik eerst op zoek gegaan naar de eigenlijke problemen. Waar beginnen de problemen en wat ligt hieraan ten grondslag?

Er bleek ten eerste geen vaste lijn in de ca-

techisaties te zitten. De afgelopen jaren was er door veel verschillende mensen catechese gegeven en ieder deed het weer op zijn eigen manier. Er was dan ook geen gemeentebreed gedragen visie. Ik kreeg wel reacties van ouders op mijn manier van catechisatie geven. De ene vond dat ik de kinderen de vragen en antwoorden van de HC uit het hoofd moest laten leren en de ander vond juist dat datgene wat de kinderen bezighield aan bod moest komen.

Het was ook duidelijk dat lang niet alle catechisaties goed verliepen, verder werd er weinig en ongeorganiseerd gebruik gemaakt van moderne werkvormen. Af en toe werd er wel eens een videotje ingezet. Maar dat was altijd op eigen initiatief van een catecheet. Het enige waar structureel gebruik van werd gemaakt waren de boekjes van 'Ik geloof'.

Catechesebegeleidingsgroep

Een ander probleem was het werk van de catechesebegeleidingsgroep. Deze groep was een aantal jaar geleden al opgericht. De leden hebben veel werk gedaan wat onder andere een hele stapel papier opleverde. Maar heel concreet was er nooit resultaat geboekt.

Toen we samen deze problemen op een rijtje hadden gezet hebben we de volgende opdrachtformulering gemaakt:

Er was dan ook geen gemeentebreed gedragen visie.

Breng structuur in het werk dat verricht is door de catechesebegeleidingsgroep. Onderzoek de visie van de gemeente op de catechisaties. Geef handreikingen voor een structurele verbetering van de catechisaties.

De daaropvolgende weken was ik vooral veel bezig achter de computer op mijn studentenkamertje. Ik heb de stapels papieren van de

catechesebegeleidingsgroep doorgeploegd en dit samengevat in een overzichtelijk verhaal. Verder heb ik geprobeerd dit enigszins te analyseren. De problemen die hieruit naar voren kwamen hadden vooral betrekken op het ontbreken aan overleg, aan een programma met heldere doelstellingen en ondersteunende materialen. De randvoorwaarden van goed catecheseonderwijs zou je kunnen zeggen.

Eerst onderzoek onder de catechisanten zelf

Met deze informatie in mijn achterhoofd ben ik bezig gegaan met het onderzoek in de gemeente. Alle catechisanten van 12-20 hebben een uitgebreide enquête ingevuld. Ook de meeste ouders heb ik gevraagd een soortgelijke enquête in te vullen. Zo ben ik aan veel informatie gekomen, de uitkomsten heb ik allemaal verwerkt in het computerprogramma: SPSS. Daardoor kon ik de uitkomsten goed met elkaar vergelijken en kreeg ik een helder inzicht in de ideeën en wensen. Ik heb in de enquête algemene vragen gesteld: over bijvoorbeeld het geloofsleven van de jongeren. Daarna gingen er een aantal vragen over de catechisaties zoals men die op dat moment beleefde. Het derde onderdeel ging over de ideale catechisatie en als laatste kreeg men nog een aantal vragen over de catecheet.

Visie op catechese

Na het verwerken van al deze gegevens ben ik de bibliotheek ingedoken. Ik heb een aantal boeken gelezen over catecheseonderwijs. Onder andere van Firet, van Brienens, Schippers en Dingemans. Dit heeft mij geholpen om mijn visie op het catecheseonderwijs nog duidelijker te krijgen. Ik ben tot een aantal belangrijke conclusies gekomen:

- Leren in de bijbel heeft alles te maken met het begrip 'navolging', het leren gaan van de Weg van het Leven.
- Leren in de kerk is voor alle leeftijden, de hele gemeente moet hier dus bij betrokken zijn, een begrip dat hier goed bij past is: wederkerig leren.
- Het hoofddoel van gemeente-zijn kun je in drie richtingen weergeven: dichterbij God, dichterbij elkaar en dichterbij de ander (buitenkerkelijke) te komen. Catecheseonderwijs moet ingepast worden in dit hoofddoel.
- Er zijn verschillende nieuwe vormen van catechese waarbij het onderwijs meer is ingebed in de hele gemeente.
- Het is heel belangrijk om een duidelijke doelstelling te formuleren.

Verantwoordelijkheden goed onderscheiden

Een ander punt waar ik in mijn onderzoek tegenaan liep is de structuur in de gemeente. Vaak is niet goed duidelijk wie waar verantwoordelijk voor is. Zo bleef het probleem van de jongeren die niet meer naar de catechisaties kwamen in deze gemeente liggen. Ook was er geen overleg tussen de verschillende jongerenwerkers: de catecheten, verenigings-

leiders, sooscommissie. Het is heel belangrijk om bijvoorbeeld aan de hand van een organigram een duidelijke structuur in het gemeentewerk te hebben. In deze gemeente gaan ze bijvoorbeeld nu werken met drie verschillende commissies die onder de kerkenraad werken. Zij werken dus in opdracht van de kerkenraad en leggen bij de kerkenraad ook verslag van hun werk neer. Onder deze commissies staan weer verschillende werkgroepen.

Ook was er geen overleg tussen de verschillende jongerenwerkers: de catecheten, verenigingsleiders, sooscommissie.

Concrete handreikingen

Ik heb aan het eind van dit traject een handreiking kunnen opstellen met daarin voor iedere groep de nodige aanbevelingen.

- Zorg voor een duidelijke structuur rondom het werk met de jeugd in de kerk.
- Schrijf een helder beleid voor het catecheseonderwijs.
- Stel een duidelijk programma op met daarin goede doorlopende leerlijnen.
- Maak een beleid voor de niet-komers en steek er energie in om deze jongeren te bereiken.
- Betrek de hele gemeente bij het onderwijs en zorg dat de catechese beter is ingebed in het gemeenteleven.
- Zorg dat er naast het onderwijs voor de jeugd ook andere activiteiten binnen de gemeente zijn waar jongeren elkaar gezellig kunnen ontmoeten.
- Maak een gemeentesite met daarop een gedeelte speciaal voor de jongeren.
- Zorg voor een goede samenwerking tussen de verschillende jeugdactiviteiten.
- Geef catechese in kleine groepjes.
- Zorg voor een verzamelpunt voor ondersteunende materialen.

Ik heb dit verslag gepresenteerd aan de kerkenraad en de catechesebegeleidingsgroep van de gemeente. Voor mij een mooie afsluiting van een heel jaar werken binnen deze gemeente. Voor de gemeente zelf een startpunt om met mijn handreiking en aanbevelingen aan het werk te gaan. Het werk met de jeugd van de kerk, het belangrijke werk voor de toekomst van de kerk.

Voor reacties: wietskeheller@12move.nl

Tijd voor actie

Een kijkje in de keuken

Kennismaken met een Gkv-jongerenorganisatie

Stichting TijdVoorActie is een organisatie voor en door jongeren. Met de Bijbel als grondslag onderneemt de stichting allerlei activiteiten in de breedste zin van het woord, om jongeren aan te zetten tot dienstbetoon aan de naasten, zoals Christus ons dat zelf heeft geleerd. Stichting TijdVoorActie neemt de gemeente als uitgangspunt om de naaste te dienen. De stichting beoogt met het ondersteunen van jongeren dat de gemeente een levendige uitstraling krijgt en zo een duidelijke plaats krijgt in de samenleving. De gemeente wordt onder meer door een actieve en gedreven houding van jongeren een levende, open en betrokken gemeente waar de samenleving rust, geborgenheid, liefde en vertrouwen in de levende God ervaart. In dit artikel stelt de stichting zich voor.

Missie

Stichting TijdVoorActie wil jongeren aanmoedigen om vanuit de plaatselijke christelijke gemeente zich in te zetten voor de naaste. De stichting wil haar kennis en ervaring aan jongeren doorgeven zodat ze hun geloof op een actieve en praktische manier uit kunnen dragen naar hun omgeving. Zij ondersteunt, stimuleert en maakt jongeren enthousiast om hun talenten, gaven en tijd zo te gebruiken dat zij de bijbelse opdracht van dienstbaarheid en liefde praktisch kunnen laten zien aan hun gemeenteleden en in bredere zin aan de samenleving om hen heen.

De stichting wil jongeren stimuleren om hun gemeente te dienen, zodat zij in staat zijn binnen hun gemeente georganiseerd en spontaan diaconaal en missionair te functioneren. De stichting wil jongeren hierin zodanig helpen dat zij na een korte tijd van intensieve ondersteuning in staat zijn grotendeels zelfstandig te functioneren/opereren binnen hun eigen gemeente. Persoonlijke betrokkenheid staat bij het werk van TijdVoorActie blijvend hoog in het vaandel.

Stichting TijdVoorActie wil bereiken dat jong en oud elkaar leren ondersteunen en on-

derling dienstbaar zijn en op deze manier een deel van de christelijke opdracht vervullen. Ook de buitenwereld mag aan de houding van de jongeren merken dat Jezus Christus ons aanspoort dat dienstbetoon niet alleen iets is voor christenen onderling.

Principes

Uitgangspunt van ons werk is het geloof in de levende Here Jezus. Wij geloven dat Hij ons in dit leven vraagt om de naaste te dienen vanuit zijn liefde voor ons. Wij mogen in alles ons vertrouwen op Hem stellen, omdat Hij onze inspanningen wil zegenen als we ons tot Zijn eer inzetten voor anderen.

In teamverband

TijdVoorActie motiveert jongeren een TijdVoorActie-team te starten. Jongeren in heel Nederland enthousiast gemaakt hun gemeente en de samenleving om hen heen te dienen. De teams nemen het initiatief om projecten, bijeenkomsten en acties op te zetten waarin vooral jongeren - daarnaast ook de christelijke gemeente waarvan zij deel uitmaken - zich actief inzetten om zo de betrokkenheid met elkaar en met de samenle-

Uitwerking principes

- Vertrouwen op de levende God
- Er voor de volledige gemeente van Jezus Christus zijn
- De Bijbel is als leidraad voor het leven de basis waaruit de stichting en haar teams werken
- Kerken moeten warme en betrokken gemeenten zijn en worden
- Kerken moeten vertrouwd gebied zijn voor leden en de samenleving
- Enthousiasme
- Gericht zijn op activiteit
- Open zijn
- Initiatief nemen
- Verantwoordelijk zijn
- Actieve houding van alle jongeren
- Gedreven zijn
- Creatief zijn
- Vrijwillig
- Ontwikkelen van talenten en uitvoeren gaven
- In de gemeente is jeugd onmisbaar, in Nederland is de kerk onmisbaar.

ving te vergroten. Alle teams weten zich met elkaar verbonden in Jezus Christus en maken deel uit van zijn Lichaam. Elk team draagt er zorg voor de missie concreet uit te werken in de gemeente.

Rol van de stichting

Christelijke jongeren die zich in willen zetten voor hun gemeente en de naaste daarbuiten, willen we ondersteunen met:

1. *Geestelijke toerusting*. Om jongeren aan te sporen tot dienstbetoon is Stichting TijdVoorActie een bron van aanmoediging en inspiratie. Zij haalt haar inspiratie uit de Bijbel. Wat daarin staat over onderling dienstbetoon geeft de stichting door aan christelijke jongeren in Nederland.
2. *Persoonlijke betrokkenheid* is belangrijk

om jongeren te inspireren. Daarom is de onderlinge band tussen jongeren en de stichting van belang. De stichting zorgt ervoor dat jongeren overal in het land de mogelijkheid hebben om persoonlijk op elkaar betrokken te zijn.

3. *Visie op gemeente-zijn*. Het kenbaar maken van onze visie op hoe jongeren concreet aan de slag kunnen gaan in de gemeente en van daaruit in de samenleving, om zo te helpen waar nodig is.
4. Het *organiseren van projecten* om daarmee de naaste te dienen. Stichting TijdVoorActie verzamelt en ontwikkelt praktische kennis voor jongeren, zodat ze aan de slag kunnen in hun eigen gemeente.

Benodigheden

Stichting TijdVoorActie kan haar werk niet verrichten zonder de steun van de door God aan mensen gegeven materiële en financiële middelen. Stichting TijdVoorActie en haar teams weten dat de hulp van de Almachtige God en Koning Jezus Christus en het werk van zijn Geest onmisbaar is voor het uitvoeren van haar missie. De stichting en haar teams willen op bovenstaande wijze een deel van Gods allesomvattende liefde uitstralen naar hun omgeving om op deze manier dienstbaar te zijn in Gods Koninkrijk.

De stichting wil door middel van enthousiaste medewerkers contacten met de teams en andere organisaties onderhouden. Daarvoor is nodig:

- Gebed en voorbede aan onze hemelse Vader
- Financiële middelen
- Materiële middelen
- Inzet van mensen
- Contacten met andere organisaties

Groei en uitstraling

In de toekomst hopen we dat steeds meer jongeren in gemeenten actief worden en dat

er een nieuw geluid in de gemeente en de samenleving daaromheen klinkt. Wanneer jongeren Jezus Christus' voorbeeld volgen, gaat van de gemeente een duidelijk signaal uit. TijdVoorActie wil zich in de toekomst blijven inzetten om dit voorbeeld van Jezus Christus praktisch vorm te geven.

Professionalisering

Om dat op de juiste wijze te doen is het belangrijk om blijvend bezig te zijn met professionalisering van de organisatie zodat de jongeren zich daadwerkelijk ondersteund voelen door de stichting.

Kennis opdoen

De jongeren in de verschillende christelijke gemeenten, plannen en organiseren elk hun eigen activiteiten/projecten. De stichting stimuleert en ondersteunt hen waar nodig hierbij. De nieuw ontwikkelde projecten zijn voor alle jongeren van belang, omdat ze vaak een schat aan kennis en nieuwe ideeën bevatten. Deze informatie kan voor andere jongeren een belangrijke inspiratiebron zijn. Maar ook de stichting kan veel leren van de projecten die ontwikkeld zijn door de verschillende jongeren in het land.

Kennis delen

Om de kennis op de juiste wijze te beheersen en beschikbaar te maken voor jongeren in andere christelijke gemeentes wil de stichting graag een coördinerende rol spelen bij het doorgeven en beschikbaar stellen van deze kennis en daarvoor de benodigde kaders scheppen, ook organisatorisch. Door onder andere de steeds toenemende kennis en ervaring wil TijdVoorActie een bindende factor blijven tussen de jongeren uit de verschillende plaatsen.

Ook kan er door deze 'forum'-functie verdieping plaatsvinden die jongeren stimuleert om met hun werk in hun gemeente door

te gaan. De stichting wordt voor teams steeds meer een ontmoetingsplaats voor jongeren, waar zij ideeën op kunnen doen en bezinning, rust en bemoediging ervaren om het werk in hun gemeente op een bijbelse manier uit te voeren.

Kennis ontwikkelen

De stichting wil verder werken aan een praktisch georiënteerde theoretische basis waardoor zij steeds meer en beter in staat is jongeren te ondersteunen ook op praktisch gebied. Zij wil zich ook toeleggen op het ontwikkelen en uitwerken van nieuwe concrete projecten, welke kunnen dienen als voeding voor de jongeren. De stichting wil op deze wijze vernieuwende inzichten en werkwijzen als handreiking aan jongeren geven zodat zij dienstbaar kunnen zijn voor hun omgeving. Ook wil de stichting bestaande projecten, die ontwikkeld zijn door jongeren, verder uitwerken en verfijnen om de kwaliteit van de projecten te verbeteren.

Geestelijke diepgang

In het geloof is het belangrijk om de vertaling te blijven maken tussen wat wij in de Bijbel lezen en praktische uitvoering in de belevingswereld van jongeren. Zij kunnen in projecten van TijdVoorActie een duidelijk aanwijzing en bemoediging zien van de dienstbare houding van Christus zoals Hij ons die heeft voorgeleefd. Wij willen jongeren aanmoedigen om vanuit de Bijbel deze dienstbaarheid praktisch vorm te geven.

Geestelijke verbondenheid

Stichting TijdVoorActie wil dat het praktisch geloven niet alleen door alle jongeren apart ondervonden wordt, maar dat zij zich door middel van een landelijke coördinatie van de Stichting TijdVoorActie gesteund voelt dat zij samen - met veel meer leeftijdsgenoten in het land - echt wat gaan doen. De

wetenschap dat meer leeftijdsgenoten met hetzelfde doel bezig zijn, stimuleert jongeren om door te gaan met hun projecten. Stichting TijdVoorActie wil deze jongeren door de gezamenlijke identiteit duidelijk maken dat geloven iets is wat je samen doet en deelt.

De stichting wil op langere termijn steeds meer middelen aanwenden om deze toekomstvisie uit te werken.

Voor meer informatie:

www.tijdvooractie.nl

E-mail: info@tijdvooractie.nl

Themadag Navolging van Jezus Christus 8 april 2006

Locatie: Gereformeerde Hogeschool in Zwolle
Ontvangst: 9.30 uur koffie drinken
Programma: 10.00 uur - 16.00 uur
Kosten: € 5,- per deelnemer

Navolging van Jezus Christus

We zullen stilstaan bij het leven in navolging van Jezus Christus. Jezus roept je persoonlijk, Jezus vraagt persoonlijk aan jou of je Hem wilt navolgen. Hij vraagt jouw leven hier op aarde los te laten en je leven te geven aan Hem. Je gaat leven voor Zijn Koninkrijk.

Wat houdt de roepstem van Jezus in voor jou?

Wat betekent het voor de gemeente, hoe kunnen we Hem navolgen?

Dit zijn geen gemakkelijke vragen en daarom willen we hierover in de Bijbel lezen en er met elkaar over nadenken. We doen dit door sprekers, o.a. Ds. Wim de Groot, en door middel van workshops.

Jezus zegt het volgende in Johannes 12: 26

"Wie Mij dient moet Mij volgen: waar Ik ben zal ook Mijn dienaar zijn, en wie Mij dient zal door de Vader geëerd worden." (Nieuwe Bijbelvertaling)

Jezus Christus is Koning. Een koning heeft dienaren. Christenen zijn de dienaren. Alles wat wij moeten weten, heeft Jezus aan ons gegeven van Zijn Vader in de hemel. Daarmee heeft Hij ons duidelijke opdrachten, taken en verantwoordelijkheden gegeven. Hoe gaan we daar mee om? kijkend naar de gemeente en de huidige samenleving kunnen we leren waar het op aankomt in deze tijd.

Hoe geven we praktisch invulling aan ons leven in navolging van Jezus Christus?

God de Vader gaf Zijn Zoon voor ons en liet ons zien hoe we voor Hem kunnen leven. In het leven van Jezus op aarde heeft Hij ons het voorbeeld gegeven hoe we met andere mensen om kunnen gaan. Hij heeft op verschillende manieren laten zien wie onze naasten zijn. Hier kunnen we veel van leren en dat hopen we op deze dag met elkaar te gaan doen.

In de Bijbel komt de oproep van Jezus om Hem na te volgen steeds weer terug. Op de website www.tijdvooractie.nl staat een aantal teksten waarin Jezus een duidelijke oproep doet om Hem te volgen. Probeer alvast eens stil te staan bij de oproep van Jezus Christus aan jou: Volg Jij Mij?

Geef je op via de website www.tijdvooractie.nl en vul het deelnemersformulier van de themadag in. We zien uit naar je komst in Zwolle op 8 april!

In Gods liefde,
Stichting TijdVoorActie
Telefoon: 0318-636685
E-mail: info@tijdvooractie.nl
Website: www.tijdvooractie.nl

Mede mogelijk gemaakt door:

Gereformeerde Hogeschool

Diaconaal Steunpunt

Diaconaat zichtbaar in de liturgie

Dirk-Albert Prins

Draagt de eredienst bij aan het diaconaat?

“Liturgie zonder diaconaat sacraliseert, diaconaat zonder eredienst seculariseert.” Deze zin las ik in een artikel, alweer uit 1983 (Ds. K.T. de Jonge, CGK Houten), en dit zette me aan het denken. Dit is de oplossing van het vraagstuk rond de rol van de diaken in de eredienst. Want ‘sacraliseren’ wil hierin zeggen: is heilig en raakt los van de omgeving, raakt in zichzelf gekeerd. ‘Seculariseert’ wil zeggen: raakt los van de kerk en uiteindelijk van God. Hiermee is het grote belang van diaconaat in de eredienst te begrijpen.

De afgelopen tijd ontvang ik steeds vaker vragen over de rol van de diaken in de liturgie. De diaken kruipt langzaam uit de liturgische schulp en werpt het eenzijdige imago van de collectezak langzaam van zich af. Hiervoor een aantal aanknopingspunten.

Collecte

Dat de collecte de diaconale inbreng bij uitstek is, is bij iedereen bekend. Hieraan is al veel aandacht besteed. Denk aan de afgelopen CDC. Toch is het goed om ook aan dit onderdeel opnieuw aandacht te besteden, want de collecte komt nog in weinig gemeenten volledig tot z'n recht wanneer we kijken naar de bedoeling van de collecte. De collecte is namelijk het moment van offeren, dat direct verwijst naar het offer van Christus, welke wordt gevierd aan het Heilig Avondmaal. Om van hieruit te getuigen in de wereld, door het teruggeven en inzetten van de ontvangen gaven. Hoeveel mensen denken nog aan het Grote Offer bij het offeren van een kopermuntje of collectebonnetje? De taak van de

diaken is daarmee niet in de eerste plaats het ophalen van de geldstukken, maar juist het bevorderen van deze bewustwording. Dat is geen makkelijke opdracht. In onze huidige cultuur waar losse beleving meer gebruik is dan het doorleven van (de opbouw van) de liturgie, vraagt dit om creativiteit en vooral veel uitleg.

Heilig Avondmaal

Naast de collecte is een belangrijke rol van de diaken mogelijk bij het Heilig Avondmaal, zoals gezegd de viering waarin het dienen van Christus centraal staat. In het HA wordt zichtbaar dat Christus zichzelf gegeven heeft. Dit voorbeeld mogen wij volgen. Het is de basis van het diaconaat, en dus van de collecte en het omzien naar elkaar.

Onze praktijk ligt vaak ver af van de ideale situatie.

Bij het Heilig Avondmaal kunnen diakenen dienen door mensen te helpen om naar de tafel te komen, door brood en wijn uit te delen en aan te reiken, door de gaven in te zamelen, te beheren en uit te delen. De ouderlingen

hebben de taak om toe te zien op het aangaan aan de tafel, om zo de tafel en de gemeente zuiver te houden. Hieruit blijkt dat de viering niet een vrijblijvende gebeurtenis is, maar een nadrukkelijke uitnodiging je leven in dienst te stellen van Christus.

Voorbede

Een andere rol van de diaken is te vinden in de voorbede. De diaken kent de noden en de gaven in de gemeente en de noden in de wereld. Hij is daarmee bij uitstek geschikt om deze met de gemeente voor God te brengen. Dit kan door deze aan te reiken aan de predikant, maar in de historie was het niet ongebruikelijk dat de diaken zelf de voorbede deed. Uit dit voorbeeld blijkt dat onze praktijk vaak ver af ligt van de ideale situatie. Dat geeft te denken. Ga deze bezinning ook in met uw kerkenraad. Steeds vaker leidt dit tot mooie initiatieven rond de eredienst.

Adresgegevens Diaconaal Steunpunt

Diaconaal Steunpunt
Postbus 499
8000 AL Zwolle

Bezoekadres:

Burg. Vos de Waelstraat 2
Telefoon: (038) 427 04 80
(dagelijks bereikbaar)

Fax: (038) 427 04 01

E-mail: diaconia@gbouw.nl

Website: www.diaconaalsteunpunt.nl

Diaconaal consulent: Dirk-Albert Prins
Telef. spreekuur: dinsdagavond van
19.00-20.00 uur, tel. (038) 465 91 80

Inbedding

Verder is er voor hele gemeente, en in het bijzonder voor de diakenen, een mooie taak om de mensen hun plek in de eredienst te laten innemen. Dit kan alleen wanneer mensen zich er thuis voelen. Thuis voelen in de kerk is toch iets wat je ieder christen zou willen wensen. Toch zijn er veel mensen die zich overal, behalve in de kerk 'thuisvoelen'. Dit kan niet alleen op de eigen verantwoordelijkheid worden afgeschoven, maar vergt een inspanning van de hele gemeente. Dit is

Niet plichtmatig, maar
echt contact.

niet een pleidooi om de hele liturgie overhoop te halen, maar juist om de ontmoeting in de gemeente het fundament te laten vinden in de ontmoeting met God. Zodat het woord en de daad hand in hand kunnen gaan.

Voor de hand liggende instrumenten zijn het welkom heten, praatje maken en koffiedrinken rond een eredienst. Waarbij de nadruk niet ligt op het plichtsmatig uitvoeren van een taak, maar op het maken van contact. Contact met broeders en zusters in de Heer en allen die nieuwsgierig zijn naar Het Grote Nieuws.

Wat is het mooi om hieraan te mogen bijdragen en hierin zelfs het voortouw te mogen nemen. Diaken, je bent er tenslotte om te dienen.

Een uitgebreidere handreiking hiervoor is te vinden op www.diaconaalsteunpunt.nl

Diaconaat

Belevenissen van een vrouw in een mannenwereld

Dirk-Albert Prins

Vragen aan Dianne van Wijnen bij haar afscheid

Dianne van Wijnen heeft afscheid genomen als afgevaardigde van de GKV in de Raad van Toezicht van Eleos. Eleos biedt hulp aan mensen met psychische problemen, die steun in de rug, niet alleen van hun omgeving en/of de kerk, maar ook van professionals hard nodig hebben. Aan haar 10 vragen over haar werk namens de kerken.

Van welke taak neem je afscheid?

Boeiend, belangrijk, interessant en verantwoordelijk werk. Een taak, die me jaren intensief heeft beziggehouden in velerlei opzicht. Eerst via de Driehoek en hun beschermd wonen, naar het GLIBW (Geref.Land.Instellingen voor Beschermd Wonen) via een stuurgroep, die de fusie voorbereidde van GLIAGG, GLIBW, GPZ, ambulante zorg, beschermd wonen en kliniek De Fontein. Heel belangrijk werk voor alle christenen, die psychisch kwetsbaar zijn, en vaak meer problemen kennen!

Wat hield je taak in?

'Veel vergaderen', 'tot we vergaderd worden' zei mijn vader altijd. Veel gesprekken over de belangen van de zorg voor mensen met psychische problemen (en dat zijn er veel in Nederland), gesprekken met de Ondernemingsraad van Eleos, werkbezoeken in het land, bezoek aan de vele vestigingen van Eleos, studeren en met elkaar nadenken over de juiste aanpak, oog hebben voor de noodzakelijke vernieuwing in de zorg. Altijd uitgaande van de gereformeerde identiteit, en met vallen en opstaan.

Hoe lang heb je deze taak gedaan?

Ik houd dat allemaal niet precies bij, men was daar bij het afscheid verbaasd over, maar in elk geval 11 jaar.

Wat heeft dit met de GKV-kerken te maken?

Ik heb in het bestuur van Eleos gezeten als lid vanuit de Gereformeerde Kerk Vrijg. In de statuten staat dat er van diverse kerken een lid in het bestuur, nu Raad van Toezicht, moet zitten, om de identiteit te borgen en de band met de kerken te behouden. De Deputaten Diaconale Zaken (GDD) hebben mij voorgedragen. Minstens één keer per jaar heb ik met deputaten een gesprek. Niet alleen om financiële redenen maar vooral om mee te denken en op de hoogte en betrokken te blijven. Eleos kan overigens best geld gebruiken voor ongesubsidieerde projecten, maar dit kunt u privé wel steunen.

Welke ontwikkelingen heb je meegeemaakt?

Eleos is enorm gegroeid vanaf de fusie. In eerste instantie in omvang en financiën en ook in kwaliteit. Het werk werd niet alleen door de cliënten, maar ook door de overheid

en de zorgkantoren gewaardeerd; voortdurend kregen we de middelen om ons werk uit te breiden. We hebben dat echt ervaren als een zegen van de Heere op dit moeilijke werk.

Ook mijn rol als vrouw in het bestuur is veranderd. Maar weeg dit niet te zwaar. In het allereerste begin, mocht ik niet voorgaan in gebed. Dat was in kringen van de gereformeerde gemeenten voorbehouden aan mannen. Gelukkig is dat snel veranderd en voelde ik me best thuis in het bestuur.

Wat was het mooiste uit je ervaringen in deze?

Het allermooiste van werken in zo'n bestuur is de zegen, die we elke keer weer samen van God vroegen en ook kregen, op het dagelijkse werk van de medewerkers voor de mensen die de zorg en ondersteuning van Eleos zo hard nodig hebben. Het was bijzonder dat we deze afhankelijkheid van Gods hulp, ondanks de niet geringe kerkelijk verschillen, toch samen konden ervaren.

Waar baal je het meest van?

Waar het verschil toch het meeste tot uiting kwam is het feit, dat vrouwen in de

organisatie nog steeds geacht worden een rok te dragen. De R.v.T. vindt dat nodig omdat er

Samen werken vanuit verschillende kerken.

cliënten zijn, die daar prijs op stellen en die anders in hun ogen niet meer bij

Eleos terecht zouden kun-

nen. Met steun van Deputaten heb ik er mijn best voor gedaan dit besluit tegen te houden of te nuanceren. Helaas, dat is me niet gelukt! En daar baal ik van. Ook omdat daardoor goed personeel, dat hard nodig is, misschien aarzelt bij Eleos aan de slag te gaan.

Wie is je opvolger?

Hielke van Dijken is zeer goed in staat zijn eigen afwegingen te maken! Hij is iemand met veel kwaliteiten, die meer deskundig is op het terrein van financiën en organisatie dan ik. Dit kan de R.v.T. goed gebruiken. We houden contact, om de gereformeerde geestelijke gezondheidszorg nog eens door te spreken: ja, betrokkenheid ben je niet zomaar kwijt!

Hoe blijf jij in beeld in GKV-zorgland?

Lijkt me niet zo belangrijk of ik in beeld blijf. Als er iets nuttigs en leuks te doen is, waar mijn gaven benut kunnen worden, prima!

Mededelingen

Dirk-Albert Prins

Biddagcollecte, van harte aanbevolen:

Bij biddag voor gewas en arbeid vragen we Gods zegen over wat nog gaat komen en moet groeien of verder kan ontwikkelen. Ook dit jaar worden weer enkele projecten voorgedragen om te steunen met biddag.

De volgende projecten passen daar goed bij:

Project 1: Zaaïen in Congo – DVN

Project 2: Hope Teams voor gezinnen met aids - Redt een Kind

Project 3: Hulp aan prostituees – De Haven/
De Steiger / Het Scharlaken
Koord

van de terugbetaling is iets meer dan de waarde van het ontvangen krediet. De rente gaat voor een deel naar een fonds dat voor de plaatselijke kerk bestemd is. Het resterende deel is een spaarsaldo voor de deelnemer. Na een paar jaar is dat spaarsaldo zo hoog dat hij zelf het zaaizaad en de kunstmest kan kopen en niet meer hoeft terug te betalen. Op dat moment kan hij zichzelf redden.

Project 1 DVN ZAAIEN IN CONGO

In Congo leven veel mensen van wat het land opbrengt. Maïs, maniok, rijst, er wil best wat groeien op de rode aarde in Congo. Toch is het voor veel boeren moeilijk het

hoofd boven water te houden. De Verre Naasten (DVN) helpt boeren in vaak moeilijke omstandigheden met landbouwkredieten, begeleiding en adviezen.

Hoe werken de landbouwkredieten? Kwalitatief goed zaaigoed is duur, en voor kunstmest is vaak helemaal geen geld. Dat is erg jammer, want de opbrengst wordt er echt veel hoger door. De Verre Naasten kan helpen. Een deelnemer aan het landbouwkredietprogramma ontvangt zaaigoed en kunstmest als lening.

Als het oogsttijd is komt DVN de terugbetaling incasseren in zakken maïs. De waarde

Van de opbrengst kan worden geleefd en gespaard.

Soms lukt het niet om met een krediet aan de armoede te ontsnappen. Een misoogst is een ramp. Of een bezoekje van plunderende rebellen die de oogst van het land halen: de boer heeft dan

niets meer. Het landbouwkredietprogramma in Congo is desondanks een goed programma waar de mensen in Congo heel blij mee zijn. Het ondersteunt ze in de dingen waar ze goed in zijn: landbouw. Het geeft ze eigen verantwoordelijkheid en waardigheid: ze betalen de hulp terug en dat voelt zeker in de Afrikaanse cultuur heel goed. Het geeft ze de mogelijkheid om goede oogsten te realiseren: iedereen kan zien dat het goed met deze boeren gaat.

Bid u ook voor gewas en arbeid in landen als Congo? Mogen we u vragen de opbrengst van de biddagcollecte te bestemmen voor dit programma in Congo?

Project 2 Redt een Kind - Hope Teams voor gezinnen met aids - Kenia

Redt een Kind is een christelijke organisatie, die vanuit de bijbelse visie dat de liefde de omgang met de naaste moet stempelen, hulp verleent aan kansarme kinderen in Azië en Afrika met het doel hen uiteindelijk in staat te stellen een zelfstandig bestaan op te bouwen, bevrijd van armoede. Het project: Hope Teams voor gezinnen met aids in Kenia is hiervan een voorbeeld.

Kinderen uit gezinnen met aids mogen niet aan hun lot worden overgelaten of door het overlijden van hun ouders zonder toekomstperspectief in de samenleving komen te staan. De Hope Teams, die uitgaan van lokale kerken, geven hoop en toekomst aan kinderen uit gezinnen met aids. Zij zorgen ervoor dat aidspatiënten worden begeleid, er voldoende eten is, de kinderen onderwijs kunnen volgen en dat zij na het overlijden van hun ouders worden opgevangen in gastgezinnen.

Redt een Kind wil voorkomen dat kinderen, waarvan de vader en moeder aids hebben, in een negatieve spiraal terecht komen: geen ouders die kunnen werken, dus geen inkomen, geen eten, niet meer naar school, geen perspectief en dus geen toekomst.

Het Hope Team zorgt ervoor dat kinderen op school blijven werken aan hun toekomst, er voldoende voedsel in het gezin komt en dat vrijwilligers steun verlenen aan de ouders met aids. Door de teams, die werken vanuit een lokale kerk wordt voorlichting gegeven over het voorkomen van aids en het verzorgen van mensen met aids.

Samen met de familie en dorpelingen wordt

gewerkt aan de opvang van aidswezen in Families of Hope. Deze gastgezinnen worden in staat gesteld aidswezen op te vangen, naar school te laten gaan en mee te laten draaien in het gezin.

Prostituee: vader of slachtoffer?

Geef u om deze kinderen? Help een Hope Team!

Project 3 Hulp aan prostituees - De Haven / De Steiger / Scharlaken Koord e.d.

De afgelopen tijd is steeds vaker de term seksverslaving in het nieuws. Gelukkig komt er steeds meer openheid over dit onderwerp en daarmee ook meer mogelijkheden om mensen met dit probleem te helpen. Een onderwerp wat hiermee te maken heeft, prostitutie, blijft echter een begrip vol taboes. Is dat terecht?

De Bijbel is helder genoeg over dit verschijnsel. Het is God een gruwel. Maar er is ook een andere kant. De vrouw die 'vrijwillig', gedwongen door haar omstandigheden in dit beroep actief is, of vervlakt door haar verleden hier geen bezwaar tegen heeft. Of de vrouw die onder valse voorwendselen of met valse verwachtingen gedwongen is in dit beroep actief te zijn. Of de vrouw die in het illegale circuit wordt rondgepompt om te worden geëxploiteerd. Vaak zijn het meisjes die onvrijwillig hun lichaam, en eigenlijk hun leven, moeten afstaan om aan het gerief van mannen of de portemonnee van hun uitbaters tegemoet te komen. Denk ook aan slachtoffers van loverboys. Het kan zomaar je dochter of nichtje overkomen.

Enkele organisaties zijn actief in het helpen van deze slachtoffers. Stichting De Haven in Den Haag wordt gesteund door de verschil-

Hope Team gaat uit van de plaatselijke kerk.

lende kerken in de regio. Ze hebben vanuit hun werk zelfs een nieuwe gemeente kunnen stichten in hun werkgebied.

Op www.stichtingdehaven.nl staat meer informatie. In Alkmaar wordt vanuit Aanloophuis de Steiger omgezien naar deze doelgroep. Voor meer informatie kijk op www.aanloophuisdesteiger.nl. Verder is Het Scharlaken Koord actief in Amsterdam en Deventer.

Meer informatie is te vinden op www.scharlakenkoord.nl (een initiatief in Zwolle is in oprichting).

voor zeer geschikt. Bidden voor een nieuwe toekomst voor deze mensen. Voor bekering van hun bezoekers en uitbaters en herstel van relaties die hierdoor geschonden zijn.

Uitgebreidere informatie over al deze projecten is te vinden op de website van Diaconaal Steunpunt.

Dirk-Albert Prins is diaconaal consulent

Deze slachtoffers en organisaties hebben uw gebed en uw steun nodig. Biddag is daar-

Stichting Zo'n Vakantie bemiddelt in vakanties voor broeders en zusters die om financiële redenen niet op vakantie kunnen!

Heeft u een vakantiewoning of caravan die u in het hoogseizoen één of meerdere weken kosteloos aan hen ter beschikking wilt stellen?

Denkt u zelf voor bemiddeling in aanmerking te komen?

Wilt u ons werk met een gift steunen? Ons gironummer is: 2698303.

Voor meer informatie of folder + aanmeldingsformulier:

Stichting Zo'n vakantie
p/a Burg. Vos de Waelstraat 2, 8011 AT ZWOLLE
zonvakantie@gbouw.nl, tel. 038 – 420 16 29

Column

Gebed voor mijn ouders

Heeft u ook Gebed voor mijn ouders op een wandtegeltje, vroeg ik in de christelijke boekhandel. Nee zeg, dat kon ze zelfs niet bestellen. Nooit van gehoord. Terwijl Gebed voor mijn kinderen een eeuwige topper is, zo'n gestaag verkopend product waarvan je gerust een stapeltje in het magazijn kunt leggen. Gelovige ouders zijn er nog wel voorlopig, en dolende kinderen niet minder.

De familie Job (1:5) is universeel; kommnissen om 'de jeugd van tegenwoordig' zijn van alle tijden. Maar kinderen die tobben over hun ouders, is dat iets nieuws? Hebben christelijke spreukendichters en tegelbakkers ze daarom nog niet ontdekt? Ik zou zo een handvol bidprentjes kunnen uitdelen met een indringende smeekbede voor pa en ma.

Eer uw vader en uw moeder: er is zelfs een heel gebod aan gewijd. En dat is niet de gemakkelijkste van de tien. Er zijn adressen waar ik over 'vroeger' en 'thuis' verhalen hoor, waarbij het verdriet van een moeder om haar blowende puber verbleekt. En dan gaat het echt niet altijd over lijfstraf of misbruik – de meeste gezinsellende is veel subtieler.

Ik hoor kinderen, jonge volwassenen vooral, tobben over de manier waarop hun ouders christen zijn. Omdat er thuis niet over het geloof gesproken kon worden, behalve dan in termen van kerkgang en andere verplichtingen. Of omdat er thuis over medegelovigen gepraat werd op een manier die indruist tegen alles wat Christus leerde. Omdat er thuis geen sfeer van liefde was, alleen presteren onder de knoet van het cultuurmandaat. Omdat pa over de kerkenraad praatte als over een politieke arena.

Ouders kunnen meemaken dat een kind 'bij de kerk weg gaat'. Dat geeft verdriet, het is de drijfveer van talloze gebeden, maar altijd is er hoop: God kan nog zoveel doen, zoveel wendingen geven aan zo'n jong en gedoopt leven. Het verdriet van kinderen om hun ouders, al zijn die onwrikbaar kerks, heeft minder geduld. Eerder zullen zij bij het graf van vader komen te staan dan andersom. En als je ten diepste niet weet hoe het zit tussen pa en de Here, als je bij zijn ouder worden alleen maar verharding ziet en bitter zwijgen hoort, als ma de eeuwig oppervlakkige blijft – dan zijn ouders een zware gebedslast.

Pieters